

REBECCA CAMPBELL

Je **ziel** had een droom jouw **leven** is het

Over wedergeboorte, jezelf omarmen
en opnieuw beginnen

Van Rebecca Campbell verscheen
eerder bij uitgeverij AnkhHermes:

Starseed, je ware kosmische aard en zielsmissie leven als sterrenkind

REBECCA CAMPBELL

Je ziel had een droom, jouw leven is het

**Over wedergeboorte, jezelf omarmen
en opnieuw beginnen**

AnkhHermes

Oorspronkelijke titel: *Your soul had a dream your life is it*, uitgegeven door Hayhouse UK, Londen, Verenigd Koninkrijk

Vertaling Geraldine Damstra
Omslag Villa Grafica
Binnenwerk Stampwerk
NUR 728

De informatie die in dit boek wordt gegeven, is niet bedoeld als vervanging van professioneel medisch advies. Raadpleeg altijd een arts als er zich problemen voordoen met uw gezondheid. Noch de auteur, noch de uitgever kan verantwoordelijk worden gehouden voor enige schade die het gevolg is van het opvolgen van de aanbevelingen uit dit boek of van het niet invoeren of niet opvolgen van deskundig medisch advies.

ISBN 9789020222166
ISBN e-book 9789020222173

© 2024 Rebecca Campbell
© 2025 Uitgeverij AnkhHermes, onderdeel van VBK|media, Utrecht

Alle rechten voorbehouden. Niets van deze uitgave mag worden gereproduceerd, op welke manier dan ook, zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

Uitgeverij AnkhHermes vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

www.ankh-hermes.nl

*Voor Craig, Sunny en Goldie,
die me uitnodigden om nog dieper te incarneren*

Inhoud

Inleiding	13
Deel 1 Het einde is tevens het begin	
Navigeren door de poorten van het leven en de donkere nacht	19
Laat je in mijn armen vallen	21
Vastgehouden	26
<i>Activatie van de grote moeder</i>	27
De poorten van het leven	27
<i>Wie ze in wezen was, was aan het veranderen</i>	31
Het opstijgen: ontwaken van geest, hart en lichaam	31
Ontwaken van de geest	32
Ontwaken van het hart	33
Ontwaken van het lichaam	34
Het afdalen: de donkere nacht van de ziel	35
De vruchtbare leegte binnengaan	37
Leren zien in het donker	40
Opnieuw geboren worden: de terugkeer	43
<i>Het afdalen</i>	44
Laat het afbrokkelen, laat het instorten	45
Wat probeert het leven jou te leren?	47
Opnieuw geboren	49
Het ontwaken van de grote moeder	54
Je hart zacht en open houden	58
Het mysterie van de geboorte	60
Vertrouwen op de oeroude wijsheid van het lichaam	61
Het ene moment leefde het nog, het volgende was het dood	63

Genieten van de zoetheid	65
Is dit de oorspronkelijke wond?	66
De oeroude pijn, kracht en woede van vrouwen	69
Helen van de voorouderlijnen	72
Wat een dappere ziel	75
Je verdriet laat zien hoezeer je liefhebt	77
Leg het op het altaar	80
<i>Activatie van de grote moeder</i>	82
Hulp ontvangen	82
Na de regen	85
De ochtend is aangebroken	86

Deel 2 Je gaat naar een heilige plek

Begrijp dat verandering onderdeel is van het leven en dat heling altijd plaatsvindt	89
---	----

Er vindt voortdurend heling plaats	91
<i>Half het ene, half het andere</i>	92
De mysterieuze timing van heling	93
Voortdurende verandering	94
<i>Rol die steen weg</i>	97
De innerlijke en uiterlijke seizoenen	97
Het medicijn van de innerlijke en uiterlijke seizoenen	99
Het medicijn van de lente	101
Het medicijn van de zomer	101
Het medicijn van de herfst	102
Het medicijn van de winter	102
Accepteren dat dingen eindig zijn en de vruchtbare leegte van een nieuw begin	103
Een cyclisch einde	105
Een niet-cyclisch einde	106
<i>Ik ben niet wie ik dacht dat ik was</i>	107
De pijn van vervreemding	109

Als vriendschappen eindigen	109
Sterven om opnieuw geboren te worden	111
Loslaten van de bloemblaadjes van het verleden	113
<i>De vruchtbare leegte van haar wording</i>	114
De tweede bloei	115
We lopen allemaal weg voor iets	116
Waar verlang je echt naar?	117
<i>Zo veel verschillende mensen</i>	118
Bevrijd je ziel	119
<i>De gevangenis van een bewust gecreëerd leven</i>	120
Jezelf in de steek laten	120
Geliefd zijn om wie je bent, niet om wat je bent	121
Er is niets mis met jou	123
De verborgen lagen van heling	124
<i>Individuatie</i>	125
Degene die de moed heeft om te helen	126
Degenen die de cyclus doorbreken	128
Onze moeder, onze eerste liefde	131
De moederlijn helen	132
De kracht van woede: creëren of vernietigen	134
De tijd van integreren en helen	138
Terugkeren naar onszelf en elkaar	139
<i>Activatie van de terugkeer naar onszelf en elkaar</i>	141
Het doel waarvoor we hier gekomen zijn	141
Breng je ziel in beroering	142
<i>De droom van ontwaken</i>	144
De versnelling	144
<i>Ik vergeet, ik herinner me, ik vergeet, ik herinner me opnieuw</i>	146

Deel 3 Het mystieke pad

Je opnieuw verbinden met de levensgeest en je heilige pad bewandelen	149
--	-----

De terugkeer van de mystica	151
Je mystieke hart laten ontwaken	154
Je kunt er direct naartoe	157
Het loslaten	159
<i>Je bent nooit uit de tuin verdreven</i>	161
Het heilige zien dat er reeds is	161
Scheiding tussen geest en materie	163
Het opnieuw weven van de heilige draad	165
De onzichtbare levensgeest	168
Wij zijn de natuur	170
Wijsheid gebaseerd op de Aarde	172
Het levensweb	174
<i>De natuur was haar kerk</i>	176
De onzichtbare geest van de natuur	176
De vragen leven	178
Het heilige zien in anderen	180
<i>Vrede op Aarde begint bij de geboorte</i>	181
Mystieke ervaringen	182
Mystieke ervaringen die leiden tot een verandering van bewustzijn	183
Verwondering	186
Op zoek gaan naar verwondering	189
Er is vreugde, als je dat wilt	191
Het verschil tussen schoonheid en perfectie	192
Op zoek gaan naar schoonheid	193
Terugkeren naar de innerlijke wijsheid	195
De uitnodiging	198
Toekomstige voorouders van de Aarde	199
De codes van de wilde bloemen en kruiden	201
Vertragen naar het tempo van de Aarde	203
Aantrekken als een bloem	206
Wees productief, doe niets	207
Je bent niet normaal, en dat is normaal	208

Plaats de ander niet op een voetstuk	210
Een verschuiving naar kracht en eenvoud	211
Bevrijd mijn ongetemde mystieke hart	213
Creëren versus produceren: mystica versus machine	214
Je kwam hier met een medicijn, niet met snoep	216
De imaginale cellen	218
Leef de wildste dromen van je ziel	219
Ontmoet het mysterie in jou	221
Weten wanneer je je moet overgeven en wanneer je moet doorzetten	222
Ontdek het lied van je ziel	223
<i>De vele eenlingen</i>	225
Je heilige pad bewandelen	225
<i>Ziel in het midden</i>	227
Innerlijke leiding	227
<i>De weefster</i>	228
Je verbinden met de gouden draad van je leven	228
 Aanbevolen literatuur	 233
Dankwoord	235
Over Rebecca Campbell	239

Opmerking: overal waar ‘hij, hem’ staat in dit boek kan ook ‘zij, haar’, ‘die, diens’ gelezen worden.

Inleiding

Dit is een boek over verandering, dat geschreven werd in een periode van grote verandering, in mij en in de wereld. Toen ik eraan begon, was ik een totaal ander mens dan nu. Niets aan mij is nog hetzelfde. Opgepookt in het vuur als gevolg van het begin van de middelbare leeftijd, moeder worden, een pandemie en een donkere nacht van de ziel, zijn er nog slechts een paar brandende kooltjes over.

Misschien heb je iets vergelijkbaars meegemaakt. Ben je in je leven door de veranderende seizoenen en een donkere nacht van de ziel heen gelaveerd. Of misschien zit je nu midden in de chaos van je eigen transformatie. Ben je niet meer wie je was, maar ook nog niet wie je binnenkort zult zijn. Is je leven een puinhoop. Zit je in een tussenfase. Ben je half het ene, half het andere. Is je ziel voorbestemd om dieper te gaan dan ooit...

De donkere nacht van de ziel is een overgangsfase tijdens de reis naar spiritueel ontwaken, die meestal volgt op een daaraan voorafgaand stadium van verlichting en verhoogde spirituele ervaringen die ik het 'opstijgen' noem. De donkere nacht van de ziel is het 'afdalende'. Ze is de wee voorafgaand aan de ontsluiting. Het afgescheiden zijn voorafgaand aan de verbinding. De winter voorafgaand aan de lente. Het graf voorafgaand aan de moederschoot. Het is het geboortekanaal waardoor we opnieuw geboren worden, meestal op middelbare leeftijd.

Tijdens het afdalen wordt onze ziel ertoe uitgenodigd om nog meer dan eerst te incarneren, en omdat elke zielsreis uniek is, worden we tijdens de donkere nacht meestal geconfronteerd met wat sluimerend in ons aanwezig was. De donkere nacht van de ziel duurt vaak langer dan we verwachten. Voor mij was dit deel van mijn reis naar spiritueel

ontwaken het moeilijkst, en het heeft me diep in aanraking gebracht met mijn lichaam, mijn voorgeslacht, de Aarde en de mensheid.

Dit boek gaat over opnieuw geboren worden. En dat betekent dat het ook gaat over doodgaan, want je moet eerst sterven om opnieuw geboren te worden. Dit boek gaat over helen. En dat betekent dat het ook gaat over voelen, want je moet eerst voelen om te kunnen helen. Dit boek gaat over op zoek gaan naar jezelf. En dat betekent dat het ook gaat over jezelf verliezen, want je moet jezelf eerst zijn kwijtge-raakt om jezelf terug te kunnen vinden.

Het leven probeert ons te laten worden wie we zijn. Zo werkt het in de natuur, en dit proces gaat gepaard met verandering. Verandering is de enige constante in het leven, en de natuur laat ons elk moment van de dag zien hoe we verandering kunnen omarmen. De natuur is de mooiste mysterieschool die er is. De slang weet net als de rozenbottel dat we moeten loslaten wat was, om op een dag opnieuw geboren te worden.

Van alle boeken die ik geschreven heb, heeft dit het meest van mij gevraagd, en het heeft meer dan zeven jaar geduurd voordat het af was. Ik schreef het in een unieke periode in mijn leven, waarin ik drie keer zwanger ben geweest en twee kinderen verwelkomd heb op de wereld – één heeft het derde trimester niet gehaald. Een groot deel van dit boek kwam tot mij – en tot stand via mij – terwijl zielen met materie werden verweven en mijn lichaam zich opende en zich samen-trok.

In 2017 had ik twee spontane mysterieuze ervaringen waarin ik de poorten van het leven – geboorte en dood – te zien kreeg, en zag dat dit leven slechts een ademtocht is in het bestaan van de ziel. Het kostte me vele jaren om deze ervaringen van ontwaken, van bewustwor-ding, te integreren en ze plantten iets diep in mijn cellen, waardoor mijn levenspad veranderde.

De intentie van dit boek is om de poorten van geboorte en dood – even-als andere, zoals een verlies, een liefde, een begin en een einde – te gebruiken als metaforen voor hoe we kunnen omgaan met de verande-

ring en transformatie, en het helen en opnieuw geboren worden dat we allemaal meemaken, als individu en als collectief. En om te zien welke belangrijke overgangsfase onze ziel heeft doorgemaakt om hier op dit moment te zijn.

Om een of andere reden wordt er – behalve over de oppervlakkige details van ‘wat er is gebeurd’ – zelden diepgaand gesproken over geboorte en dood, waarbij erkend wordt hoe belangrijk ze als overgangsfasen zijn voor ons. Dat fascineert mij; waarom praten we niet meer over deze ingrijpende ervaringen die zo diepgeworteld zitten in de natuur? Misschien vinden we dat moeilijk omdat ze zo enorm zijn, of omdat we bang zijn voor het onbekende. Ik denk dat de overgangsfasen van geboorte en dood in figuurlijke zin veel wijsheid bevatten die ons kan helpen te transformeren en echt te leven. Ik vraag me af of ze de codes zouden kunnen bevatten voor het transformeren en mogelijk opnieuw geboren worden van de mensheid.

Ik erken dat een aantal onderwerpen in dit boek complex is en gevoelig ligt – met name de zwangerschap, de geboorte, de periode na de bevalling, het verlies van de baby (in de hoofdstukken ‘Opnieuw geboren worden’ en ‘Het mysterie van de geboorte’), voorouderheling, intergenerationale heling, trauma en spirituele nood – en ik heb ruimte en mededogen voor de verschillende manieren waarop we deze ervaren.

Als een van de onderwerpen die ik aanstip moeilijk of pijnlijk voor je is, moedig ik je aan om te luisteren naar wat je nodig hebt. Vertrouw erop dat je wordt geleid naar de hulp die je nodig hebt. Ik denk dat als we onze verhalen delen op manieren die veilig voelen, we ruimte creëren voor heling en elkaar kunnen helpen ons minder eenzaam te voelen.

In dit boek refereer ik aan de ‘grote moeder’, ‘godin’, ‘kosmische moeder’, ‘oorspronkelijke moeder’, en de ‘oude grootmoeders van de Aarde’. Deze begrippen zijn verbonden met de twee mysterieuze ervaringen die ik had in 2017, en met dat deel van mijn reis dat ik het ‘opstijgen’ en het ‘ontwaken van de grote moeder’ noem, waarvoor ze

de trigger waren. Dat doe ik om de troost over te brengen die ik heb ervaren toen ik opnieuw in verbinding kwam met deze sterke, oude en heilige, vrouwelijke energieën van de Aarde en de kosmos. En om indien mogelijk deze energie over te dragen via dit boek.

Ik gebruik ook woorden en zinnen die pogen de onuitsprekelijke levensgeest te vatten – zoals ‘geest’, ‘de hartslag van het leven’, ‘levenskracht’, ‘heilig’, ‘kosmos’, ‘groot mysterie’, ‘de onzichtbare levensgeest’, en ‘God’. Als deze begrippen niet bij jou resoneren, gebruik dan alsjeblieft je eigen woorden.

Een ander woord dat je zult tegenkomen, is ‘mystica’. Een mystica is iemand die ernaar verlangt om het leven als heilig te ervaren en actief zoekt naar het heilige dat overal om ons heen en in ons is. Mystici verlangen naar een directe fysieke ervaring van het goddelijke, diep vanbinnen, hetgeen een pad van ontwaken is dat we allemaal kunnen gaan. Ze zien de natuur als een grote leermeester, en verlangen ernaar haar diep vanbinnen te ervaren. Het mystieke pad is de weg van het hart – hoe moeilijk het leven ook wordt. Mystici verlangen ernaar het allemaal te ervaren en hun hart open te houden.

Ik ben ervan overtuigd dat er geen grotere wijsheid is dan de innerlijke wijsheid, en niets krachtiger is dan daarnaar te handelen. Aan het einde van elk hoofdstuk zul je *Vragen aan je ziel* vinden die je tijdens het lezen van dit boek zullen helpen de roep van je ziel te horen.

Onderschat de kracht van deze reflectievragen niet. Ik adviseer je om ze op te schrijven, eventueel met een pen direct in dit boek. Denk er niet over na, schrijf gewoon op wat er naar boven komt – de antwoorden die je ziel geeft, kunnen in potentie je leven veranderen. De verhalen in dit boek zijn afkomstig uit mijn eigen beperkte ervaring. Als westerse vrouw, geboren in Australië, met Ierse, Britse, Scandinavische, IJslandse en Duitse voorouders, heb ik een verre reis gemaakt om me opnieuw te verbinden met de inheemse tradities in mijn voorouderlijn. Ik heb ook studie gedaan naar en heb grote waardering

en eerbied voor tradities die niet voorkomen in mijn voorouderlijn, maar die mij wel diep hebben geraakt. Ik schrijf met goede intenties voor allemaal in mijn hart, maar erken ook dat ik mijn beperkingen heb, bevooroordeeld en ook maar een mens ben. Ik hoop dat je de tederheid voelt als je mijn boek leest.

Je ziel koos een machtige tijd uit om te leven. Het is echter geen gemakkelijke tijd. De Aarde is aan het veranderen, en de mensheid ook. En we weten dat dit nodig is. Veel wat verborgen was en sluimerde onder de oppervlakte, komt nu naar boven en wordt zichtbaar, in onszelf en in ons als collectief. We zijn ontvuld en kapot door de manier waarop mensen van elkaar en van de Aarde gescheiden zijn geraakt.

In deze tijd waarin de cyclus wordt doorbroken, hebben velen van ons diepe voorouderlijke heling en helderheid ervaren. Sommigen zijn bezig met het verwerken van het trauma uit hun jeugd en hun leven, terwijl anderen ook dingen uit hun voorouderlijn en het collectief aan het verwerken zijn. En sommigen zijn dit alles aan het integreren. Ze zijn degenen die de cyclus doorbreken, en omdat je dit leest, ben je misschien een van hen.

Ik vraag me af of dit een noodzakelijk onderdeel is van onze evolutie als soort. Zit er wijsheid in wat ieder van ons nu ervaart, in wat sommigen ervaren als een collectieve donkere nacht van de ziel? Is dit een normaal onderdeel van de spirituele reis, of ervaren we het op steeds meer andere manieren in vergelijking met de generaties voor ons? Is dit een onderdeel van het collectief opnieuw geboren worden van de mensheid? Ieders reis hier op Aarde is uniek. Om in deze tijd te incarneren is moedig. We hebben allemaal een draad in onze hand om de mensheid te helen. Onderschat niet wat je daarmee kunt doen.

Mijn wens is dat je dit boek zult kunnen lezen, waar je ook bent, en dat het je het gevoel geeft iets minder eenzaam te zijn terwijl je door de grote droom van je ziel om hier nu te zijn navigeert. Dat het de kooltjes opstookt van het onvergankelijke licht van je ziel in de donkere nacht en andere overgangsfasen.

Ik hoop dat het je stimuleert om verbonden te blijven met je mystieke hart en de moed te verzamelen om het open te houden tijdens alle uitdagende situaties die dit leven met zich meebrengt. Dat het je helpt voelen dat het leven je vasthoudt, en dat je de schoonheid ziet die erin verweven zit, met name als het moeilijk is om dat te zien. Dat het je helpt om te aanvaarden dat de seizoenen van je leven voortdurend veranderen. En dat je als de tijd daar rijp voor is – en je zult het *weten* als het zover is – je bloemblaadjes zult laten vallen, zodat ze kunnen meedrijven met de wind en je de mogelijkheid zult hebben om dat steeds weer opnieuw te doen.

Liefs,

A handwritten signature consisting of a heart symbol followed by the name 'Rellena' in a cursive script.

Deel 1

Het einde is tevens het begin

*Navigeren door de poorten
van het leven en de donkere nacht*

Je leven is een ademtocht in het bestaan van je ziel,
en het is heel moedig om hier in deze tijd te incarneren.
Je ziel had een droom, en jouw leven, dit leven, is het.

Laat je in mijn armen vallen

In 2017 had ik een spontane mystieke, verbindende ervaring die mij voorgoed veranderde. Toen ik met de metro naar mijn kirtan-leraar in West-Londen reed, had ik geen idee dat mijn ziel dieper zou gaan dan ooit tevoren.

Kirtan is een belangrijk onderdeel van de *bhakti*-yoga – de yoga van de devotie – en we hadden wekenlang geleerd over de rebelse heilige dichters van het oude India, de naam van het goddelijke gezongen, en in het Sanskriet heilige mantra's gechant die door de eeuwen heen waren doorgegeven. Het was de droom van elke mystica om zich dag aan dag te verenigen met het heilige. Mijn medeleerlingen waren van een zeldzame soort – ze waren zeer devoot, verlangden ernaar een intieme eenheid met het goddelijke te ervaren, en waren gefascineerd door de oude wetenschap van het geluid. Je koesteren in de vroegste geluiden van de kosmos was een soort hemel waar ik altijd van had gedroomd, maar waarvan ik niet wist dat die bestond.

Op deze specifieke dag waren we bezig met het laatste deel van een tweedaagse oefening die geleid werd door mijn lerares en vriendin Nikki Slade. We stonden in een kring en ieder om de beurt in het midden, terwijl de andere leerlingen probeerden ons van streek te maken door zowel kritiek op ons te leveren als de lof over ons te zingen. De leerling die in het midden stond, moest zich een weg terug zingen naar het goddelijke en tegelijkertijd tussen de grillige rotsen van de kritiek en de lof door navigeren, om een helder kanaal te kunnen zijn waardoor het goddelijke kon spreken.

Toen ik midden in de kring ging staan, wist ik meteen dat er iets belangrijks stond te gebeuren. Zomaar ineens, te midden van het geluid en de beweging, bevroor mijn lichaam en kon ik me niet meer bewegen. Terwijl Nikki controleerde of het goed met mij ging, voelde ik de sluier voor de onzichtbare geestelijke wereld dunner worden. Ik kreeg duidelijke instructies, die ik doorgaf aan de groep: 'Ik krijg te horen dat ik mijn stem moet gebruiken om *Shakti* in staat te stellen zich te

bewegen door wat vast is komen te zitten. Maar om dat te kunnen doen, heb ik ruimte nodig. Is er ruimte?’

Nikki instrueerde de groep, en zei dat er ruimte was gemaakt. Terwijl ik midden in de kring stond, bewogen mijn handen zich een aantal keren naar voren en trokken ze als een dansende ballerina op het toneel de sluier weg. In één zwaaiende beweging gingen mijn armen en mijn bovenlichaam plotseling op en neer, op en neer, en ik raakte in een soort trance.

Mijn bewustzijn schoot naar het midden van de Aarde, en ik zag mezelf in een plas oerwater gewiegd worden in de armen van de grote kosmische moeder, de oorspronkelijke moeder, de grote moeder van ons allemaal. Ik had haar daarvoor nog niet bewust gezien, maar toch voelde ze enorm vertrouwd, alsof ik haar al kende. Ze streelde mijn gezicht en wiegde me, troostte me en zong voor me en door mij heen. Ik keek op en kreeg de poorten van het leven te zien, waar al onze zielen doorheen gaan als we voor het eerst ademen, en door vertrekken als we onze laatste adem uitblazen. Ik zag dat alles in de kosmos bij elkaar wordt gehouden door de hartslag van het leven, door onze hartslag en ons in- en uitademen. Ik zag dat dit leven niet veel meer was dan een steek in het weefsel van onze zielsreis, en dat iedereen die nu op Aarde is ervoor gekozen heeft om hier te zijn, op dit cruciale moment van verandering en heling, en het mogelijk opnieuw geboren worden van de mensheid. In het uitspaniel daarboven was een zwarte sterrenhemel te zien waar geen einde aan leek te komen.

Terwijl ik gewiegd werd in de armen van de grote kosmische moeder – die ik ervoer in de vorm van een zeer vruchtbare bodem en de uitgestrekte nachtelijke hemel, een ervaring van comfort en duisternis, zowel oud als tijdloos, vertrouwd en toch mysterieus – werd ik omringd door een groep oude wezens, een collectief bewustzijn dat zichzelf voorstelde als de oude grootmoeders van de Aarde. Gemaakt van de Aarde en de kosmos. Van sterren en Aarde. Zowel uit het verre verleden als de toekomst. Wachters van de heilige wateren van de Aarde. Verre voorouders van ons allemaal, hoeders van de Aarde. Die ons via

de voorgeslachten verbonden met de oorspronkelijke moeder. Ze zongen door de eeuwen heen allemaal oude liederen voor de hele mensheid. Zonder onderbreking, vibrerende liederen.

Het was een zeer intieme, sensuele ervaring, met meer liefde, zachtheid, compassie, begrip en houvast dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Deze liefde en tederheid ontvangen en er getuige van zijn stilde een honger, een gevoel van niet verbonden zijn, een verdriet diep in mij dat altijd aanwezig was, maar dat ik niet kon benoemen.

De grootmoeders begonnen vervolgens voor mij en door mij heen te zingen. Lieder, woorden en melodieën die ik nooit eerder had gehoord, zongen door mij heen in talen die ik niet kende. Toen ik deze ervaring later deelde met Yeye Teish, een spirituele leermeester voor wie ik diep respect heb, vertelde ze me over xenoglossie, het verschijnsel waarbij je een taal kunt spreken en verstaan die je niet hebt geleerd. Sommigen zeggen dat dit de ziel is die verbinding maakt met vorige levens; anderen geloven dat de taal gechannelled wordt door het oude bewustzijn, dat in het geheugen van de Aarde zit.

De grote kosmische moeder troostte mijn ziel, alsof ze wilde zeggen: 'We weten dat de reis van de mens moeilijk kan zijn. Dat het gevoel niet verbonden te zijn soms ondraaglijk is. Hoe moeilijk het kan zijn als je niet weet dat we je in onze armen houden als je hier op Aarde bent, en niet voelt dat je vastgehouden wordt door de heilige levensgeest. Maar we hebben je niet in de steek gelaten, en je kunt op elk moment terugkeren naar de heilige hartslag van het leven. Door je opnieuw te verbinden met de heilige hartslag van de Aarde, zul je je verbinden met de heilige hartslag van de kosmos. Het heilige is zo diep verweven in de Aarde als in de hemel.'

De grootmoeders lieten me mijn voorouderlijn zien, alle voorouderlijnen. Ik zag dat we al heel lang niet meer verbonden zijn met het goddelijke vrouwelijke, met de Aarde, en dat dit geresulteerd heeft in zeer veel pijn en verdriet en het niet-verbonden zijn van mensen met elkaar. En ik begreep dat we, zolang we ons niet opnieuw met haar verbinden, niet verbonden zullen blijven, als individu en als soort.

Ze lieten me al het trauma zien, de pijn, de schade die dit niet-verbonden zijn heeft veroorzaakt. Ze lieten me zien dat alle zielen die ervoor gekozen hadden om nu te komen, onderdeel zijn van de collectieve heling op celniveau van de mensheid op Aarde. Dat iedere ziel een andere draad in handen heeft voor de heling en evolutie van de mensheid.

Ik kreeg te zien dat als we ons hart afsluiten om onszelf te beschermen tegen de pijn van het leven, we ons ook afsluiten van de vreugde en de zachtheid. En dat we om de extase te kunnen ervaren ook de pijn moeten voelen; het is allemaal onderdeel van het avontuur van het leven. We moeten de herfst (het najaar) en de winter evenzeer omarmen als de lente (het voorjaar) en de zomer: deze vrouwelijke seizoenen hebben ook heel veel wijsheid en nectar voor ons.

Ik reisde door mijn voorouderlijn aan moederskant helemaal terug naar de oorspronkelijke moeder, de moeder van ons allemaal. Ze had me elke keer als mijn hart gebroken was en ik afscheid had moeten nemen, vastgehouden, en hetzelfde gold voor mijn moeder, haar moeder (mijn grootmoeder), enzovoorts, helemaal terug naar het begin. Ze liet me zien wie er allemaal geboren en gestorven waren.

Ze verzekerde me dat ze al die tijd niet van mijn zijde (en die van de anderen) was geweken. Alsof ze daarmee wilde zeggen: 'Ik weet dat de ervaring van het mens-zijn een uitdaging kan zijn voor de ziel, maar het is ook een aangename ervaring. Sluit je er niet voor af. Onthoud waarom je ziel ervoor gekozen heeft om naar de Aarde te komen.' Het was het mooiste, meest compassievolle, sensueelste en tederste moment in mijn leven, dat diep in mijn cellen staat gegrift. Ik kan het nog steeds aanraken en proeven.

Ik haalde diep adem en voelde mijn borstkas op en neer gaan, terwijl mijn bewustzijn van de vochtige grotten in het midden van de Aarde opsteeg naar de ruimte in een studio aan een drukke weg in West-Londen. Toen ik bijkwam uit de toestand van spontane trance, met mijn ogen nog dicht, voelde ik dat ik langzaam door de sluier heen teruggleed in de ruimte die mijn medeleerlingen voor mij hadden gemaakt.

Nikki legde de groep uit dat we zojuist iets zeer heiligs hadden ervaren, en ze zei tegen hen dat ze me ook de ruimte moesten geven om mijn ervaring te integreren. We zongen onze afsluitende chant, en terwijl de Shakti-energie eerst omhoog en omlaag langs mijn rug en vervolgens door mijn hele lichaam stroomde, begon mijn lichaam te schudden. ('Shakti' is in het Sanskriet het woord voor de spirituele kosmische energie van het goddelijke vrouwelijke.) Mijn cellen werden overspoeld door licht, en het was alsof de hemel samensmolt met de Aarde en er diep in mij een heel oud iets ontwaakte en werd geactiveerd.

In de lunchpauze daarna sprak een van de medeleerlingen mij aan over een van de liederen die ze me had horen zingen toen ik in trance was. Ze wist dat het een oude godinnenchant was uit haar voorouderlijn, een andere dan de mijne. Toen ik weer thuis was, luisterde ik naar een opname van deze chant, en hoewel ik hem nooit eerder had gehoord en de godin aan wie deze gewijd was niet kende, moest ik bekennen dat dit een van de liederen was die ik had gezongen.

Vol verbazing over wat er die dag allemaal was gebeurd, en niet goed wetende waar ik überhaupt moest beginnen om het te verwerken, ging ik naar bed. De grote moeder bleef echter door me heen stromen; het was de eerste van al die keren dat zij en de oude grootmoeders mij vele maanden daarna zouden blijven bezoeken.

Deze mystieke ervaring met de grote moeder zorgde ervoor dat ik me in een rusteloze, intensieve fysieke zoektocht naar voorouderlijke en maatschappelijke, culturele en persoonlijke heling stortte – waarin ik gedwongen werd om te kijken naar het feit dat ik het vrouwelijke ontkennde, mijn woede en verdriet wegduwde, probeerde mijn eigen mens-zijn te ontlopen, God projecteerde op alles en iedereen buiten mijzelf, en afgescheiden raakte van de heiligheid van de Aarde.

Ik was er nog niet helemaal klaar voor om de details van mijn mystieke ervaring met de wereld te delen, en verdiepte me in het maken van orakelkaartensets als een manier om vorm te geven aan de ervaring en mijn ideeën daarover en deze zo door te kunnen geven.

Het zou me vele jaren kosten om de woorden te vinden waarmee ik kon vertellen over mijn mystieke ervaring met de grote moeder en de grootmoeders. Dit zijn de woorden, en dit is het verhaal.

De jaren daarna bleef ik regelmatig lessen van de grote moeder ontvangen, en deze hebben mijn leven volledig veranderd, evenals de manier waarop ik kijk naar de droom die onze ziel had om hier nu te zijn. Ik beschouw ze als een geschenk en deel ze hier met jullie, zodat hoe donker het ook wordt of hoezeer je ook het gevoel hebt dat je leven uit elkaar valt, je je een beetje minder alleen zult voelen, omdat je niets hebt om je aan vast te houden. Dat dit boek je mag helpen om je de droom te herinneren die je ziel had voordat je ervoor koos om naar de Aarde te komen.

Vastgehouden

De grote moeder begeleidde je toen je hier kwam en voor het eerst ademhaalde, en zal er zijn tot je je laatste adem uitblaast. Ze weet hoe moeilijk het leven op Aarde kan zijn. Dat het soms pijnlijk, eenzaam en verwarrend kan zijn om mens te zijn. Dat de polariteit en het gevoel niet verbonden te zijn moeilijk kunnen zijn als je ziel zich de eenheid van de bron herinnert. Tegelijkertijd kan het echter ook extatisch, glorieus en aangenaam zijn.

We zien dingen vaak als goed of slecht: als dingen goed gaan, doen we alsof alles in orde is; en als dingen niet blijken te werken, hebben we waarschijnlijk iets verkeerd gedaan of is er een probleem dat moet worden opgelost. We zijn vergeten dat het niet zo is in het leven op Aarde. De essentie van onze ervaringen hier op Aarde is polariteit. En we groeien het meest door de uitdagende situaties die daardoor ontstaan. Het is niet de bedoeling dat we de nacht, de duisternis, de winter en de herfst vermijden. De verbinding die je zoekt, zal inderdaad gevonden worden via de poort van de polariteit, die velen van ons heel hard proberen te vermijden.

**Wat als jouw leven geen toeval is?
Wat als je ziel al lang wist wat ze kwam
doen en het een antwoord is op
die diepe, stille droom?**

In een wereld die soms overweldigend en verwarrend aanvoelt, herinnert Rebecca Campbell je eraan dat jouw leven geen toeval is, het is een antwoord op een diepe innerlijke roeping. Ze neemt je mee op een reis naar binnen en nodigt je uit om opnieuw contact te maken met je ziel en te ontdekken waarom jij bent wie je bent, op deze plek, in deze tijd.

Je leert om jouw unieke pad te omarmen. Niet door weg te kijken van wat moeilijk is, maar juist door er betekenis aan te geven. Oude wijsheid, verweven met praktische inzichten brengt je stap voor stap dichterbij jouw ware essentie. Jouw leven is precies de bedoeling, met alles erop en eraan.

Je ziel had een droom, jouw leven is het

AnkhHermes

